

πρέκι

πρέκι, το, ουσ. [<μσν. πριέκιον <βενετ. brechia], οριζόντιο δοκάρι οικοδομής πάνω από πόρτα ή από το παράθυρο, για να στηρίζει τον τοίχο: «το πρέκι πάνω απ' την πόρτα ήταν από χοντρό ξύλο».

- *γαμώ τα πρέκια μου!* έκφραση αγανακτισμένου ή εκνευρισμένου ανθρώπου. Συνήθως η φρ. κλείνει πάλι με το ρ. *γαμώ*: «όλα τα στραβά σε μένα θα τύχουν, *γαμώ τα πρέκια μου, γαμώ!*». Για συνών. βλ. φρ. *γαμώ τα καντήλια μου!* λ. *γαμώ*.

- *γαμώ τα πρέκια σου! ή σου γαμώ τα πρέκια!* **α.** επιθετική έκφραση εναντίον κάποιου που είναι ενοχλητικός, που μας δημιουργεί προβλήματα: «φύγε *γαμώ τα πρέκια σου* και μην ξαναπατήσεις σ' αυτό το μαγαζί! || αν ξαναπείς κακό για μένα, σου *γαμώ τα πρέκια!*». **β.** εκστομίζεται και ως βρισιά. Η φρ. πιο αραιά από ότι η αμέσως πιο πάνω, κλείνει πάλι με το *γαμώ*. Για συνών. βλ. φρ. *γαμώ τα καντήλια σου! ή σου γαμώ τα καντήλια!* λ. *γαμώ*.

- *μουνί με πρέκια*, βλ. λ. [μουνί](#).

- *του αλλάζω τα πρέκια*, τον καταβασανίζω, τον καταταλαιπωρώ, τον κακοποιώ: «όλη τη μέρα του άλλαξα τα πρέκια στο κουβάλημα || τον άρπαξε στα χέρια του και του άλλαξε τα πρέκια».

- *του αλλάζω τα πρέκια στη δουλειά*, βλ. λ. [δουλειά](#).

- *του γαμώ τα πρέκια*, **α.** τον δέρνω άγρια και του προξενώ σοβαρή σωματική βλάβη: «μόλις του 'βρισε τη μάνα, τον άρπαξε στα χέρια του ο δικός σου και του γάμησε τα πρέκια». **β.** τον καταξεφτιλίζω, τον καταντροπιάζω: «τον έπιασε έξω απ' το καφενείο κι εκεί μπροστά στον κόσμο του γάμησε τα πρέκια». **γ.** εκστομίζεται και ως βρισιά. Για συνών. βλ. φρ. *του γαμώ τα καντήλια*, λ. *γαμώ*.